



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-31808 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט רמי אמיר

העותר : **עבדאלרחמן אדם בילאל חיג'אב**
ע"י ב"כ עו"ד יונתן ברמן

נגד

המשיב: **משרד הפנים**
ע"י ב"כ פמת"א

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
1. העותר הסתגן לישראל באוקטובר 2008, נעצר, שהה במשמורת כשנה ושבעה חודשים, הגיש את עתירתו במרץ 2010, ואז שוחרר בתנאים במאי 2010 עד להכרעה בעתירה.
 2. העותר טוען, כי הוא סודני, בן שבט הבורקו, יליד טווילה אשר בחבל דרפור. העותר ביקש מקלט והגנה בישראל, הן בגדר ההגנה הקולקטיבית הניתנת כאן לנתיני סודן, והן באופן פרטני; אך בסופו של דבר תיקן את עתירתו, והיא נותרת עומדת רק על טענת ההגנה הקולקטיבית.
 3. שורש המחלוקת נעוץ בשאלת זיהויו, וליתר דיוק, קביעת נתינותו של העותר.
 4. עמדתו של משרד הפנים היתה ונותרה, כי העותר אינו סודני. משרד הפנים ראיין את העותר מספר פעמים מועט במהלך השנים, אך זו היתה עמדתו כל העת – בניגוד לחוות דעת שניתנה על ידי נציבות האו"ם לפליטים, שאף היא ראינה את העותר מספר פעמים; ובניגוד לעמדתו הראשונית של בית הדין למשמורת, אשר כך התרשם מהעותר. אלא שבעקבות הגשת העתירה ביקש משרד הפנים לשוב ולבחון את עניינו של העותר, הפעם באמצעות יחידת ה-RSD (אשר בודקת דרך קבע את מבקשי המקלט הפרטני ולא את הטוענים להגנה קולקטיבית). דא עקא, שגם יחידת ה-RSD היתה בדעה שהעותר אינו סודני; ומנכ"ל רשות האוכלוסין ההגירה ומעברי הגבול אימץ את חוות דעת ה-RSD ואת המלצת הוועדה המייעצת שתמכה בה. החלטת המנכ"ל ניתנה ב-13.6.10 אך נמסרה לב"כ העותר רק בראשית יולי 2010.



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-31808 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

- 1
- 2 5. בהמשך לכך הוסכם על תיקון העתירה, כך שניתן יהיה להתייחס גם למהלך הדברים
3 ולהחלטה האמורה שניתנה אחרי הגשת העתירה המקורית.
4 העתירה תוקנה בהתאם.
5 משרד הפנים היה זכאי לתגובה או לתשובה, אך עניין זה נמשך מספר חודשים, כאשר כל
6 העת מתבקשות וניתנות ארכות לשם כך.
7 חלפו כל המועדים, ניתנו התראות, אך כל תגובה אין.
8 אפשר לתלות זאת בשביתת הפרקליטים – אך גם בהעדר אותה תגובה יש להניח, שמשרד
9 הפנים סומך על תגובתו הראשונה כמו גם על חוות דעת ה-RSD והחלטת מנכ"ל הרשות,
10 התואמות אותה.
11
- 12 6. הכל מצוי אפוא בפנינו, והגיע העת להכריע בעניין.
13 מבחינה פורמאלית ניתן היה לפסוק את הדין בהעדר תגובה, לאחר שחלף המועד – אך
14 לדידי יש להכריע בעניין לגופו, על יסוד הטיעון המלא המצוי בפני בית המשפט, ולאחר
15 שניתנה גם אפשרות לבחון את הדברים מחדש, והדרג הבכיר במשרד הפנים אמר את דברו
16 בהחלטת מנכ"ל הרשות.
17
- 18 7. טעמי, דין העתירה להתקבל.
19
- 20 8. אקדים ואזכיר מושכלות ראשונים, כי בית משפט לעניינים מנהליים אינו בוחן את הדברים
21 כרשות המנהלית עצמה, ואין הוא ממיר את שיקול דעתה בשיקול דעתו שלו. הביקורת
22 השיפוטית של בית משפט לעניינים מנהליים אף מצומצמת מהביקורת השיפוטית בהליכי
23 הערעור. זוהי מצוות המשפט המנהלי, שערכאות השיפוט בוחנות את המעשה המנהלי אך
24 ורק דרך המשקפיים של עילות הביקורת המוכרות במשפט המנהלי: האם ההחלטה חורגת
25 ממתחם הסבירות? האם יש בה משום שרירות? האם נעשתה כאן פגיעה בכללי הצדק
26 הטבעי? וכיוצא באלו.
27
- 28 9. ציינתי זאת כדי להבהיר, שאינני רואה בהתערבות בהחלטות משרד הפנים כדבר של מה
29 בכך.
30 ואולם אף בהזירי כך את עצמי, אינני יכול לקבל את החלטות משרד הפנים בענייני של
31 העותר כהחלטות סבירות העומדות במבחן הביקורת, ויש אף לראות בהן משום החלטות
32 שניתנו בשרירות.
33 עוד אציין, כי אין מקום להתייחס דווקא להחלטה זו או אחרת, אלא יש לראות את
34 המכלול, כרצף אחד אשר הביא לקראת ההחלטה הסופית של הגורם הבכיר, מנכ"ל הרשות.
35



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-31808 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

10. משרד הפנים בחר שלא להאמין לגרסת העותר שהוא סודני.
1 ההתרשמות של משרד הפנים מבוססת על אי-התאמות וסתירות מסוימות בין הראיונות
2 והתשאולים השונים שלו; על אי-ידיעת פרטים אלמנטאריים וחיוניים לדעת משרד הפנים;
3 על "להג שפה", שנראה לאנשי משרד הפנים כתואם את צ'אד ולא את סודן; ועל ערבית
4 דלה, שאף היא אינה מתאימה לדעת משרד הפנים לבן סודן.
5
6
11. בחנתי דברים אלו לנוכח "החומר הגולמי" שעולה מן הראיונות, ונוכחתי כי הוא איננו יכול
7 להלום את המסקנה אליה הגיע משרד הפנים.
8
9
12. ראשית, לעניין אי-ההתאמות והסתירות הפנימיות.
10 אקדים ואומר דבר לענין "המתודה" של בחינת החומר הגולמי. יש והעותר נתן פרטים
11 מסוימים בראיון אחד ולא באחר – אך אין זה בהכרח שקיימת סתירה, אלא אפשר גם
12 שהשיב למה שנשאל, ובראיון אחד הוא נשאל לאותו עניין ובשני לא. אפשר גם לשכוח.
13 אפשר גם להתבלבל. במיוחד בשים לב לקשיי השפה והתרגום ולכך שהתשאולים אינם
14 בשפתו הראשונה והטבעית.
15 אך בכל מקרה, אין באי-התאמה או בסתירה מסוימת בפרט זה או אחר משום חזות הכל –
16 וצריך לבחון את המכלול.
17 נכון, העותר אמר במקום אחד שעלה לספינה ללא דרכון, ובמקום אחר שעלה עם הדרכון
18 ואיבד אותו שם, ובמקום שלישי אמר שאיבד אותו בגבול עם ישראל – אך האמנם מקום
19 האבדן של הדרכון הוא כה חשוב, כדי לבסס מסקנה שהעותר אינו סודני?
20 ואמנם בראיון אחד מציין העותר 5 אחים ואחיות, ובמקום אחד 6 אחים ואחיות – אך
21 השמות חוזרים, והם גם נתמכים בחלקם בתצהיר האדם החיצוני, עליו נעמוד בהמשך.
22 ואמנם במקום אחד אמר העותר שלא היה בחרטום, ואח"כ אמר שהיה שם ימים ספורים –
23 אבל זה באותו ראיון עצמו, וכשנשאל לכך הוא הסביר, שהוא רק עבר בחרטום, כתחנה
24 בדרך, ולשם הוצאת דרכון.
25
26
13. שנית, לעניין סברתו של משרד הפנים, שאין העותר יודע פרטים מספיקים על סודן ועל
27 סביבת מחייתו. האמנם?
28 אמת, העותר אינו מכיר מקומות בחרטום – אך מה הפלא? כאשר מדובר באדם שחי בכפר
29 טווילה בדרפור מלידתו ועד שנמלט משם בגיל 24, וכל אותה עת לא יצא מהמקום, לא למד
30 בבית ספר ואפילו לא ראה טלויזיה (כי לא היתה למשפחתו טלויזיה). כיצד יכיר את שכיות
31 החמדה של חרטום הבירה, המרוחקת ת"ק פרסה מכפרו?
32 עוד נטען, כי העותר לא ידע את שם המסגד שבכפרו – אך מניין נדע כי למסגד יש שם?
33 וכלום כל ישראלי מצוי ידע את השם של בית הכנסת השכונתי שלו (אם קיים כזה שם)?
34
35



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 31808-03-10 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

- 1 עוד נטען, כי העותר לא ידע לפרט מחוזות וכפרים באזור מגוריו – אך בכך יש התעלמות
2 גמורה מתשובות העותר, גם לנציבות האו"ם וגם ל-RSD.
- 3 העותר ציין את המחוזות או הערים אלפאשר, גניינה וניאלה. העותר הזכיר שכונות או
4 כפרים – קורמה וקבקביה. העותר נקב בשם ההר הקרוב – גיאבל מרה.
- 5 כן הוסיף העותר ונתן פרטים כה רבים, שרק בני המקום או מומחים וחוקרים מנוסים
6 (שהעותר וודאי אינו נמנה עליהם) יוכלו לדעת. כך, בין היתר, נקב העותר בשמו של המנהיג
7 הדתי של שבט הבורגו (אדם גומא מוחמד), בשמות השבטים הגרים באזור, ובתיאור
8 העימות בין הערבים לבין האפריקאים בהקשר למעשי הטבח בדרפור. כן מסר העותר שמות
9 של מקומות בדרך שעשה לחרטום, ואת שם עיר הנמל, דרכה יצא מסודן. כמו כן, העותר
10 תאר גם בדיוק רב את העבודה החקלאית בה עסק עם אביו, את הגידולים שגידלו, והוא חזר
11 על כך בהתאמה רבה בתשאלים השונים בהם נשאל לעניין זה.
- 12
- 13 14. אשר לערבית שבפיו של העותר.
- 14 נניח, כפי שסובר משרד הפנים, שהערבית שבפיו דלה – אך מה בכך?
15 הרי העותר אינו נמנה על הקהילה הערבית, כי אם על שבט הבורגו, ושפתו הראשית אינה
16 ערבית אלא בורגו.
- 17 אגב, גם משרד הפנים עצמו לא חלק על כך, ששפתו של העותר היא בורגו – אך משום מה
18 בחר משרד הפנים להתעלם מהמציאות האתנית בסודן, שהיא מרובת שבטים, וכל שבט
19 דובר בעיקר את שפתו, ולא את הערבית, שהיא "שפת המדינה" ולכל היותר השפה השניה
20 של בני אותו שבט.
- 21 ומכל מקום, הדבר רק מעלה תהייה נוספת - מדוע תושאל העותר בערבית ולא בבורגו?
22
- 23 15. עוד ראה משרד הפנים להתרשם כי "להג השפה" של העותר מתאים לצי'אד יותר מאשר
24 לסודן. אך בכל הכבוד, הרי שבט הבורגו מצוי גם בסודן (באזור דרפור) וגם בצי'אד השכנה –
25 אז במה מתאים "להג השפה" דווקא לצי'אד ולא לסודן?
26 בוודאי שאין חיתוך שפת הבורגו של העותר מתאימה להיגוי הערבית של חרטום – אך
27 האמנם יש מי במשרד הפנים, שמבחין בין בורגו של צי'אד לבורגו של סודן?
28 ומכל מקום, הרי התשאלים היו בערבית ולא בבורגו!
29
- 30 16. אף אם דעתי אינה נוחה מהמסקנות של משרד הפנים, שאינן עולות בקנה אחד עם החומר
31 הגולמי – ייתכן והיה מקום לכבד את שיקול הדעת של הרשות, ולא להתערב בהחלטתה רק
32 בשל כך.
- 33 אלא, שמשרד הפנים בחר להתעלם מראיות נוספות ומשמעותיות ביותר שהציג העותר –
34 ובכך הדגים מגמתיות ושרירות בהפעילו את סמכותו.
35



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 31808-03-10 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

1 במה דברים אמורים?
2 ב"כ העותר הציג שני תצהירים של שני נתינים סודנים השוהים בישראל כחוק, לאחר שזוהו
3 ככאלו וניתנו להם אשרות מתאימות לזכאים להגנה קולקטיבית.
4 המצהיר הראשון העיד על היכרות אישית עם העותר ועם משפחתו, ועל ביקורו בביתם
5 בטווילה, דרפור.
6 המצהיר השני העיד על שיחות עם העותר, ועל כך ששפתו היא שפת הבורגו מסודן.
7 עיקר הוא כמובן בעדותו של המצהיר הראשון.
8 ב"כ העותר הציע כי המצהירים יתושאלו ע"י משרד הפנים, והודיע כי יוכל להביאם
9 לראיונות כאלו. אף אני שאלתי לעניין זה בדיונים שהיו בפני וצינתי זאת בהחלטה בצו
10 הביניים.
11 אך למרות כל זאת בחר משרד הפנים שלא לראיין את אותם מצהירים סודנים.
12 הטעם שניתן, כי משרד הפנים פועל לנוכח גורמים ומאגרי מידע אובייקטיביים, איננו סביר.
13 ברור שעדיף להסתמך על ראיות אובייקטיביות, כשהדבר ניתן לביצוע. אך כשלא כך הוא,
14 ואין גורמים וראיות כאלו בנמצא, ומתעוררת שאלה – אז מדוע לא לבדוק זאת גם ע"י
15 תשאול אותם מצהירים? שהרי בהימנעות מכך מנע משרד הפנים מהעותר להעמיד למבחן
16 את העדות "החזקה ביותר" שבכוחו להציג, לבד מעדותו שלו.
17 בחירה זו צריכה להישקל לחובת משרד הפנים ולזכות העותר.
18
19 עניינו של העותר אינו ייחודי. רבים הם החוצים את הגבול הדרומי של ישראל ומסתננים
20 לתוכה שלא כחוק ומבקשים הגנה. יש בהם שנמלטים מארץ מצוקה ובקשתם כנה. יש בהם
21 שמחפשים פרנסה, ומנצלים לרעה את מדיניות "אי-החזרה" שנוקטת ישראל ביחס לנתיני
22 מספר ארצות מצוקה.
23 במצב דברים זה, אך טבעי הוא שמשרד הפנים ינקוט בגישה חשדנית וביקורתית – ואולם
24 עליו להיות ענייני ובלתי-מוטה ולבדוק כל מקרה לגופו ללא דעות קדומות.
25 יש והדברים ברורים הם לכאן או לכאן. יש והשקרים עולים באופן ברור מהתשאול, כך
26 שהגרסה נשללת מעצמה. יש ותיעוד מקורי מאמת את הגרסה. ויש מקרים שהדברים אינם
27 חד-משמעיים, ואין תיעוד. ואולם בעצם העדרם של דוקומנטים מקוריים או אחרים אין
28 משום שיקול מכריע – כיוון שרבים המגיעים מארצות המצוקה אינם "מתועדים" כלל, או
29 שתעודותיהם אבדו בדרך הקשה. הדבר מקשה כמובן על הזיהוי, אך אין ליחס "חזקת
30 ניצול לרעה" לכל מי שאין מסמכים בידו.
31 הבדיקה צריכה להיות עניינית, תוך התמקדות במה שיש.
32
33
34
35



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-31808 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

18. ב"כ העותר מבקש כי נקבע כלל, שהספק בזיהוי פועל לטובת מבקש המקלט או ההגנה.
1 אינני בטוח שזהו הכלל בדיני הפליטים המבקשים מקלט לפי האמנה. אינני בטוח שדין
2 הפליטים הפרטניים חל במלואו על הזוכים להגנה קולקטיבית, שהיא זמנית ופחות בררנית.
3 אינני צריך להכרעה בסוגיה זו.
4 לדידי, בנסיבות העניין שבפנינו, די בגרסה המפורטת של העותר באופן שמצביע על מקור
5 ידיעה אמיתי, בתצהיר הזיהוי של הפליט הסודני האחר שמכיר את העותר ואת משפחתו,
6 ובהימנעות מדעת של משרד הפנים מלבחון עניין זה – די בכל אלו כדי לגבש מסקנה מוצקה,
7 שאינה צריכה לכללי הנטל.
8
9
19. מן המקובץ עולה כי העותר זכאי להכרה כסודני, וכי החלטתו הסותרת של מנכ"ל הרשות
10 בעניין זה צריכה להתבטל – וכך אני מורה.
11
12
20. מהי התוצאה המשפטית של קביעת זהותו של העותר כסודני?
13 בעניין זה אין, למעשה, מחלוקת של ממש.
14 נכון לעת הזו מעניקה מדינת ישראל הגנה קולקטיבית לנתיני סודן.
15 הגנה זו מבוססת על עיקרון "אי-החזרה", היא מוענקת לכל הנמלטים מארץ מצוקה
16 שהמדינה בחרה להכיר בה ככזו, ו"חוסכת" למדינה את הצורך להפעיל הליכי בדיקה
17 פרטניים ומעמיקים, כפי שמתבקש במקרה של מבקש מקלט לפי אמנת הפליטים.
18 הגנה זו היא זמנית – אך כל עוד היא בתוקף, משמעותה היא שאין להרחיק מהמדינה את
19 החוסים בצילה.
20
21
22. הפרקטיקה בה נוקטת המדינה לעניין המוגנים הקולקטיביים היא מתן "כתב הגנה" בדמות
23 אשרה לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
24 פרקטיקה זו מקובלת אף עלי (למרות סימני שאלה מסוימים שהיא מעוררת), ואינה
25 במחלוקת בתיק זה.
26 אלא שעניין אחד אינו מוסכם בהקשר זה, והוא לעניין תנאי השהייה של אותם מוגנים
27 קולקטיביים מחזיקי "אשרת ס' 2(א)(5)" – האם רשאים הם לעבוד?
28 עמדת המדינה בסוגיה זו ידועה – היא מתנגדת לכך.
29 עמדת ב"כ העותר ידועה אף היא – לטעמו לא ניתן אחרת.
30 אף עמדתי שלי ידועה, והבעתי אותה בשורה של החלטות בצווי ביניים, וכן בפסה"ד בעת"מ
31 10-06-35858 סייקו ואח' נ' משרד הפנים (ניתן ביום 10.07.13) – כי המוגנים הקולקטיביים
32 זכאים לעבוד כל עוד הגנתם בתוקף. הדבר נגזר גם מההכרה בכבוד האדם של אותם
33 "אורחים לשעה", הנמלטים לכאן מארץ מצוקה. והדבר נובע גם מהאינטרס של מדינת
34 ישראל לשמור על החברה מפני תופעות שליליות הצפויות בהעדר רשות כזו.
35



בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-31808 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

- 1 אין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי שם :
- 2 "אינני רואה כדבר אפשרי וסביר להתיר את שהותם של המוגנים
3 הקולקטיביים בישראל ללא יכולת עבודה לשם כלכלתם הבסיסית. לא
4 מדובר בתייר שמגיע, ואפשר לצפות שהגיע עם מזמונים מספיקים כדי
5 לממן את שהותו. מדובר במי שברח מארץ מצוקה, והגיע ללא כל. ומרגע
6 שהמדינה סבורה – וזוהי עמדתה כל עוד ההגנה הקולקטיבית קיימת, שאין
7 להרחיק ואין לעצור אדם כזה שבא בגדר ההגנה האמורה - אזי מחויבת
8 המדינה לתת גם פיתרון לאפשרות הקיום האנושי הבסיסי של אותו עותר,
9 וזאת כל עוד ההגנה בתוקף. לא ייתכן שאדם ירעב ללחם במדינת ישראל,
10 תהא אשרתו אשר תהא. ולא ייתכן שהמדינה תעמיד אדם בפני מצב,
11 שתחייב אותו לעבור עבירות כדי להתקיים במובן הבסיסי ביותר, לזון עצמו
12 ולמצוא קורת גג לראשו. אינני סבור גם שצריך "לעצום עיניים", ולומר
13 שאסור לאדם כזה לעבוד, כאשר בד בבד אנו מניחים שיעבוד באופן לא
14 חוקי, כדי לקיים את עצמו.
- 15 ראיתי להעיר עוד, כי אינני סבור שכל מי שמוותר לשהות בתחומי ישראל
16 זכאי גם לעבוד בה. ברור שהתיירים אינם זכאים לכך. וברור לי גם, שכאשר
17 מדובר בשהויות לזמן קצר, או כאשר מדובר במי שעניינו עדיין בברור, וטרם
18 הוכרע למשל האומנם נתינותו היא מארץ שמזכה בהגנה הקולקטיבית -
19 הרי יש לנו עניין קצר מועד, ואין מקום להתיר עבודה במקרה כזה. אבל,
20 כאשר מדובר בהסדר ארוך טווח, גם אם לא קבוע אלא זמני, אי אפשר
21 להתעלם מהבעיה ואי אפשר לומר שאדם יחיה כאן משך שנים, ולא יוכל
22 לקיים את עצמו באופן בסיסי.
- 23 ייתכן והמדינה יכולה להסדיר את נושא העבודה, להגביל אותה לתחומים
24 מסוימים או להיקף מסוים, כדי שלא לעודד גל הגירה ואף שימוש לרעה
25 במדיניות ההגנה הקולקטיבית. אחרי ככלות הכל, אין מדובר במי שזכאי
26 באופן פוזיטיבי למעמד בישראל, אלא במי שזוכה להגנה שלילית מפני
27 הרחקה, וההגנה הזו זמנית בהגדרתה. בכך שונים, למשל, המוגנים
28 הקולקטיביים, מהפליטים שזוכים לקבל מעמד פליט לפי אמנת הפליטים
29 אחרי הליך פרטני ומדוקדק. והרי גם לגבי עובדים זרים יש הסדרה והגבלה
30 של תחומי עיסוק. אך כל עוד המדינה אינה מסדירה עניין זה – אין מנוס
31 ממתן החלטה כאמור, שהעותרים, כמו כל מוגנים קולקטיביים אחרים,
32 זכאים לעבוד למחייתם, כאשר אינני קובע הגבלות בהיקף העבודה או
33 בתחומי עיסוק."




בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-31808 בילאל חיג'אב נ' מדינת ישראל

- 1 התוצאה הסופית היא שהעתירה מתקבלת. 22.
- 2 החלטות משרד הפנים שקבעו שהעותר אינו סודני, מתבטלות. העותר יוכר בזאת כסודני.
- 3 הוא זכאי לקבל אשרת ס' 2(א)(5) למשך חצי שנה, אשר תוארך מעת לעת לתקופות של חצי
- 4 שנה כל פעם, וזאת כל עוד לא תבוטל ההגנה הקולקטיבית לנתיני סודן. ומשך כל זמן שהותו
- 5 בישראל מכח ההגנה האמורה, כשאשרתו בתוקף – רשאי העותר לעבוד למחייתו.
- 6 העותר יסור ללשכת משרד הפנים במקום מגוריו לשם קבלת האשרה.
- 7 העותר לא ישנה מכתובת מגוריו, כל עוד לא ימסור הודעה בכתב למשרד הפנים על כתובתו
- 8 החדשה.
- 9 העותר זכאי להשבת הפיקדון המזומן שהפקיד לפי צו הביניים כתנאי לשחרורו. גם ערבות
- 10 צד ג' שניתנה מבוטלת בזאת. כן מבוטלת חובת ההתייצבות במשרדי ההגירה בחולון. כל
- 11 אלו נקבעו כתנאים לשחרור, כאשר טרם נקבעה זהותו וטרם הוסדר מעמדו של העותר –
- 12 אך כעת, משנפסק הדין, אין עוד הצדקה לתנאים אלו.
- 13 המדינה תשלם לעותר, לידי בא כוחו, תוך 30 יום מהיום, שכ"ט עו"ד בגין העתירה בסך
- 14 5,000 ₪.
- 15
- 16
- 17

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"א, 02 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.

18
19



רמי אמיר, שופט